

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 2. aprila 2012

o predlogu uredbe o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah ter o predlogu direktive o spremembi Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene

(CON/2012/24)

(2012/C 167/03)

Uvod in pravna podlaga

Evropska centralna banka (ECB) je dne 13. decembra 2011 prejela zahtevo Sveta Evropske unije za mnenje o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba) in dne 21. decembra 2011 za mnenje o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva).

Pristojnost ECB, da poda mnenje, izhaja iz členov 127(4) in 282(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, saj predlagana uredba in predlagana direktiva vsebujeta določbe, ki vplivajo na prispevek Evropskega sistema centralnih bank k nemotenemu vodenju politik glede stabilnosti finančnega sistema, kakor je navedeno v členu 127(5) Pogodbe. V skladu s prvim stavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

ECB deli s predlagano uredbo in predlagano direktivo zastavljen splošni cilj, ki je prispevati k zmanjševanju tveganj, povezanih s finančno stabilnostjo, ter k povrnitvi zaupanja vlagateljev in udeležencev na trgu v finančne trge in kakovost bonitetnih ocen. Namen predlaganih ukrepov je: (a) zmanjšati preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene; (b) zmanjšati tveganja učinkov nalezljivosti, povezana s spremembami bonitetnih ocen držav; (c) izboljšati razmere na trgu bonitetnega ocenjevanja, da bi se izboljšala kakovost bonitetnih ocen; (d) vlagateljem zagotoviti pravico do odškodnine; in (e) izboljšati kakovost bonitetnih ocen z okrepitevijo neodvisnosti bonitetnih agencij ter spodbujanjem zanesljivih postopkov in metodologij bonitetnega ocenjevanja. ECB nadvse zanimajo regulativne pobude za zmanjševanje zanašanja na zunanje bonitetne ocene ⁽³⁾. Zaznan obstoj pomanjkljivosti v ocenah bonitetnih agencij lahko namreč pomembno vpliva na

⁽¹⁾ COM(2011) 747 konč.

⁽²⁾ COM(2011) 746 konč.

⁽³⁾ Glej *European Commission's public consultation on credit rating agencies – Eurosystem reply*, februar 2011 (v nadaljnjem besedilu: odziv Eurosistema), dostopen na spletni strani ECB na naslovu: <http://www.ecb.europa.eu>

zaupanje trga in ima škodljive učinke na finančno stabilnost. Na tej podlagi ECB deli posebni cilj Komisije, da se zmanjša preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene, kar je skladno z načeli, ki jih je na tem področju oblikoval Odbor za finančno stabilnost (FSB) ⁽⁴⁾.

ECB prav tako podpira celovita pooblastila, dodeljena Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (ESMA) v zvezi s potrjevanjem bonitetnih agencij in nadzorom nad njimi. Dodatne naloge ESMA po predlagani uredbi bodo prispevale k izboljšanju pogojev na trgu bonitetnega ocenjevanja, s čimer bi se izboljšala kakovost bonitetnih ocen in spodbujali zanesljivi postopki in metodologije bonitetnega ocenjevanja ⁽⁵⁾.

Posamezne pripombe

1. *Preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene*

Ocenjevanje kreditnega tveganja s strani finančnih institucij

1.1 Po predlagani uredbi morajo finančne institucije pripraviti lastno oceno kreditnega tveganja in „se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali kreditne kakovosti finančnega instrumenta ne zanašajo izključno ali sistematično na bonitetne ocene“ ⁽⁶⁾. Poleg tega morajo organi, pristojni za nadzor teh podjetij, „podrobno preverjati ustreznost postopkov podjetij za ocenjevanje kreditnega tveganja“ ⁽⁷⁾. Te določbe odražajo ugotovitve de Larosièrjevega poročila ⁽⁸⁾ in načelo FSB, po katerem se od bank, udeležencev na trgu in institucionalnih vlagateljev pričakuje, da pripravijo lastne ocene kreditnega tveganja ⁽⁹⁾.

1.2 ECB podpira skupni cilj FSB in Komisije, da se zmanjša preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene ⁽¹⁰⁾. Natančneje, ECB ugotavlja, da predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb ter spremembi Direktive 2002/87/ES o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽¹¹⁾ obsega določbe, ki to vprašanje obravnavajo s poudarkom na oblikovanju notranjih pristopov s strani kreditnih institucij za izračun zahtev glede lastnih sredstev in tudi v povezavi s kreditnim tveganjem in tveganjem nasprotne stranke ⁽¹²⁾. Medtem ko bi bilo sicer treba od finančnih institucij zahtevati, da razvijejo ustrezne zmogljivosti za ocenjevanje tveganj, pa bi morale biti te zmogljivosti sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo njihovih dejavnosti.

ECB prav tako opaža ustrezne spremembe, uvedene v Direktivo 2009/65/ES in Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU)

⁽⁴⁾ Glej *Principles for reducing reliance on CRA ratings*, Odbor za finančno stabilnost, 27. oktober 2010 (v nadaljnjem besedilu: načela FSB) in tudi, v Prilogi II, pregled politike bonitetnega okvira Eurosistema na tem področju.

⁽⁵⁾ Glej na primer Mnenje CON/2010/82 z dne 19. novembra 2010 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah, odstavek 1 in 2. Vsa mnenja so objavljena na spletni strani ECB na naslovu: <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁶⁾ Člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5a, prvi stavek.

⁽⁷⁾ Člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5a, drugi stavek.

⁽⁸⁾ Glej poročilo skupine na visoki ravni za finančni nadzor v EU pod predsedstvom Jacquesa de Larosièrja, 25. februar 2009, str. 19–20. Skupina meni, da uporaba bonitetnih ocen, ki se zahteva z nekaterimi finančnimi predpisi, povzroča številne težave, vendar je v tem trenutku najbrž neizogibna. Toda skupina ocenjuje, da bi morala biti s časom bistveno zmanjšana. Nadzorni organi bi morali preverjati, da so finančne institucije zmožne dopolnjevati uporabo zunanjih bonitetnih ocen (na katere se več ne bi smele zanašati v preveliki meri) z zanesljivimi neodvisnimi ocenami.

⁽⁹⁾ Glej načela FSB, načelo II, *Reducing market reliance on CRA ratings*.

⁽¹⁰⁾ Glej oddelek 3.4.2 obrazložitvenega memoranduma k predlagani uredbi, str. 7, in spremno oceno učinka, str. 11–3 in 25–28.

⁽¹¹⁾ COM(2011) 453 konč.

⁽¹²⁾ Glej člene 76(2) in (3) ter 77 predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih družb ter spremembi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, COM(2011) 453 konč. (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva o kapitalskih zahtevah IV). Glej tudi člen 395 predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, COM(2011) 452 konč. (v nadaljnjem besedilu: predlagana uredba o kapitalskih zahtevah IV).

št. 1095/2010⁽¹³⁾. Da bi se zagotovila skladnost med predlagano uredbo in ustreznimi določbami v sektorski zakonodaji, ECB zato priporoča, da se pojasni narava obveznosti, ki se s predlagano uredbo nalaga finančnim institucijam.

Sklicevanja na zunanje bonitetne ocene v zakonodaji Unije

- 1.3 Po predlagani uredbi se EBA, EIOPA in ESMA v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, „kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje pristojnih organov ali udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene“⁽¹⁴⁾. Predlagana uredba prav tako navaja, da so EBA, EIOPA in ESMA do 31. decembra 2013 dolžni pregledati obstoječe smernice in priporočila ter, kjer je primerno, odstraniti iz njih vsa sklicevanja na bonitetne ocene⁽¹⁵⁾. Podobna zahteva je določena za Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) v zvezi z njegovimi opozorili in priporočili⁽¹⁶⁾.
- 1.4 ECB razume, da so vse predlagane spremembe namenjene izvajanju načel FSB, ki pozivajo organe za standardizacijo, da ocenijo sklicevanja na ocene bonitetnih agencij v standardih, zakonih in drugih predpisih ter jih, kjer je to mogoče, odstranijo ali nadomestijo z ustreznimi alternativnimi standardi kreditne sposobnosti⁽¹⁷⁾. Čeprav bi bilo priporočljivo, da se iz zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje odstranijo določbe, ki zahtevajo obvezno uporabo zunanjih bonitetnih ocen, ali celo vsa sklicevanja na zunanje bonitetne ocene, kolikor je te zahteve ali sklicevanja na zunanje bonitetne ocene mogoče razumeti tako, da spodbujajo „sistematično“ uporabo takih bonitetnih ocen, pa bi ECB vendarle priporočila previdnost pri oblikovanju besedila v zgornjih določbah predlagane uredbe⁽¹⁸⁾, saj se lahko izkaže, da bo te zahteve težko izpolniti.
- 1.5 Prvič, kar se tiče evropskih nadzornih organov (ESA), se zakonodaja Unije o finančnih storitvah na ravni 1 sklicuje na zunanje bonitetne ocene. Tako je na primer v bančni zakonodaji Unije, ki se sklicuje na bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij (ECAI)⁽¹⁹⁾ in formalno zahteva, da EBA pripravi osnutke tehničnih standardov v zvezi z bonitetnimi ocenami⁽²⁰⁾. Osnutke tehničnih standardov, ki jih pripravijo ESA, sprejme Komisija na podlagi pooblastilnih določb, vsebovanih v zakonodaji na ravni 1⁽²¹⁾, in so namenjeni dodatnemu dopolnjevanju ali opredeljevanju teh določb. Glede na to se zdi, da bi bilo prepoved sklicevanja na bonitetne ocene pri zgoraj navedenih besedilih težko uveljaviti, tudi če je evropskim nadzornim organom prepuščena določena stopnja lastne presoje z besedilom „kjer je primerno“⁽²²⁾. Zlasti zato, ker je presoja, ali sklicevanja na bonitetne ocene dejansko „lahko sprožijo sistematično zanašanje na bonitetne ocene“ ali pa namesto tega vlagateljem in udeležencem na trgu omogočajo informirano ocenjevanje, subjektivna, je uvedba te presoje v predlagano uredbo kot pravne zahteve problematična.
- 1.6 Drugič, kar se tiče ESRB, se zgoraj omenjena prepoved sklicevanja na bonitetne ocene v opozorilih in priporočilih ESRB tudi zdi nesorazmerna, kajti bonitetne ocene predstavljajo dragocen vir informacij in zagotavljajo referenčne vrednosti ali modele, ki jih ESRB lahko uporabi v okviru svojih nalog.

⁽¹³⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 1. Glej tudi člena 1 in 2 predlagane direktive.

⁽¹⁴⁾ Člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5b, prvi odstavek.

⁽¹⁵⁾ Prim. opombo 14.

⁽¹⁶⁾ Člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5b, drugi odstavek.

⁽¹⁷⁾ Glej načela FSB, načelo I, *Reducing reliance on CRA ratings in standards, laws and regulations*.

⁽¹⁸⁾ Glej člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5b.

⁽¹⁹⁾ Glede bonitetnih ocen ECAI glej na primer člene 80 do 83 in 96 do 99 ter priloge VI in IX k Direktivi 2006/48/ES, člen 130 in naslednje predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV in člene 109a(1)(b) in 111(1)(n) predloga Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES glede pristojnosti Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (COM(2011) 8 konč.) (v nadaljnjem besedilu: predlagana direktiva „Omnibus II“).

⁽²⁰⁾ Člena 81(2) in 97(2) Direktive 2006/48/ES.

⁽²¹⁾ Glej na primer člen 81(2), drugi pododstavek Direktive 2006/48/ES, člen 131(1) predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV in člen 111(1)(n) predlagane direktive „Omnibus II“.

⁽²²⁾ Kot navaja člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5b, zadnji stavek prvega odstavka.

- 1.7 Na splošno ECB podpira mnenje FSB, da imajo bonitetne agencije pomembno vlogo in da lahko družbe njihove bonitetne ocene primerno uporabljajo kot del svojih notranjih postopkov ocenjevanja kreditnega tveganja ⁽²³⁾. V tem okviru je namen trenutne reforme zmanjšati preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene in izboljšati njihovo kakovost, ne pa odpraviti njihovo uporabo. Obenem uporaba ocen bonitetnih agencij s strani družb ne zmanjšuje lastne odgovornosti družb za zagotovitev, da njihove kreditne izpostavljenosti temeljijo na zanesljivih ocenah ⁽²⁴⁾. ECB podpira postopen pristop, ki ga zagovarja FSB, in ugotavlja, da bi bilo treba sklicevanja na ocene bonitetnih agencij odstraniti ali nadomestiti šele, ko bi bile verodostojne alternative na voljo in bi se lahko varno izvedle. V zvezi s tem je potrebno, da organi za standardizacijo pripravijo prehodne načrte in časovnice, ki bodo omogočili odstranitev ali nadomestitev sklicevanj na ocene bonitetnih agencij, kjer je to mogoče, in varno uvedbo s tem povezanega povečanja zmogljivosti za obvladovanje tveganj.
- 1.8 ECB priporoča, da se člen 1(6) predlagane uredbe ⁽²⁵⁾ nadomesti z uvodno izjavo v predlagani uredbi, ki bo javne organe opozarjala, da je pomembno prispevati, kjer je to primerno, k zgoraj omenjenemu cilju zmanjševanja prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene. ECB prav tako opaža, da bo po predlagani direktivi o kapitalskih zahtevah IV ⁽²⁶⁾ EBA v sodelovanju z EIOPA in ESMA vsaki dve leti objavila poročilo o obsegu, v katerem se zakonodaja držav članic sklicuje na zunanje bonitetne ocene, in ukrepov, ki so jih države članice sprejele za zmanjšanje takih sklicevanj. ECB priporoča, da ESA po tem, ko upoštevajo prispevke ECB in ESRB, poročajo Komisiji o morebitnih alternativnih ali dopolnilnih rešitvah v zvezi s sklicevanji na zunanje bonitetne ocene v zakonodaji Unije in nacionalni zakonodaji.
- 1.9 Priloga II k temu mnenju v informativne namene opisuje metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki jih uporablja Eurosistem v okviru primernosti zavarovanja za likvidnostne operacije.

2. **Bonitetne agencije in zunanje bonitetne institucije**

Zunanje bonitetne ocene in primernost ECAI

- 2.1 Uredba (ES) št. 1060/2009 določa, da mora bonitetna agencija zaprositi za registracijo, da bi bila priznana kot ECAI ⁽²⁷⁾ v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽²⁸⁾, in da ta postopek registracije ne bi smel nadomestiti uveljavljenega procesa priznavanja ECAI v skladu z Direktivo 2006/48/ES ⁽²⁹⁾.
- 2.2 Po predlagani uredbi o kapitalskih zahtevah IV ⁽³⁰⁾ ima priznanje ECAI s strani pristojnih organov za posledico „samodejno“ primernost bonitetnih agencij, ki so registrirane ali certificirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Enako velja tudi za centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz te uredbe ⁽³¹⁾. ECB novi postopek, ki ga vsebuje predlagana uredba o kapitalskih zahtevah IV, podpira, saj bo prispeval k poenostavitvi postopka priznanja za ECAI in tudi k medsektorski skladnosti ⁽³²⁾. Zaradi pravne jasnosti in preglednosti pa bi ECB predlagala, da se v uvodni izjavi predlagane uredbe dodatno pojasni, da bodo z začetkom veljavnosti predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV omenjene bonitetne agencije in centralne banke samodejno priznane (kot ECAI) in da je treba opredeliti, kateri stopnji kreditne kvalitete ustrezajo bonitetne ocene, tj. vzporejanje.

⁽²³⁾ Glej načela FSB, načelo II.

⁽²⁴⁾ Prim. opombo 23.

⁽²⁵⁾ Člen 1(6) predlagane uredbe, novi člen 5b.

⁽²⁶⁾ Člen 150(2) predlagane direktive o kapitalskih zahtevah IV.

⁽²⁷⁾ Člen 2(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

⁽²⁸⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽²⁹⁾ Glej uvodno izjavo 44 Uredbe (ES) št. 1060/2009.

⁽³⁰⁾ Glej člena 130(2) in 262(2) predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV.

⁽³¹⁾ Primerjaj člene 130, 131 in 133 predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV in člena 81 in 97 ter del II Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES.

⁽³²⁾ Glej odstavek 6.4 Mnenja CON/2011/42 z dne 4. maja 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES glede pristojnosti Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge.

Vzporejanje in Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja

- 2.3 Predlagana uredba določa, da ESMA vzpostavi Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja, ki bo vključeval vse bonitetne ocene, predložene ESMA, in tudi zbirni indeks bonitetnih ocen za vsak ocenjeni dolžniški instrument⁽³³⁾. Indeks in posamezne bonitetne ocene bodo objavljeni na spletni strani ESMA. Po predlagani uredbi bodo bonitetne ocene, predložene ESMA, temeljile na usklajeni ocenjevalni lestvici⁽³⁴⁾.
- 2.4 Čeprav ECB podpira izboljšanje preglednosti, interoperabilnosti in primerljivosti bonitetnih ocen udeležencev na trgu, je v luči morebitnih negativnih učinkov na konkurenco in raznolikost metod bonitetnega ocenjevanja treba zagotoviti, da usklajena ocenjevalna lestvica ne ustvari pritiska na bonitetne agencije, da uskladijo metodologije in postopke.
- 2.5 Poleg tega ECB ugotavlja, da bosta EBA in EIOPA oblikovala postopke vzporejanja v bančnem⁽³⁵⁾ in zavarovalniškem sektorju⁽³⁶⁾. Glede na medsektorsko naravo teh vprašanj bi bilo primerno, da se vzporejanje izvaja usklajeno, po možnosti preko Skupnega odbora ESA⁽³⁷⁾. V tem okviru ECB priporoča, da se sklicevanje na usklajeno ocenjevalno lestvico črta, in predlaga, da ESMA do decembra 2015 v sodelovanju z EBA, EIOPA in ECB preveri izvedljivost vzpostavitve usklajene ocenjevalne lestvice za bonitetne ocene, ki jih izdajo registrirane in certificirane bonitetne agencije, ter o tem poroča Komisiji. To bi tudi pomenilo, da se v predlagani uredbi sklicevanje na „Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja“ nadomesti s sklicevanjem na „Evropsko platformo bonitetnega ocenjevanja“.

3. Druge pripombe*Bonitetne ocene držav*

- 3.1 ECB podpira pobude, sprejete za izboljšanje preglednosti in razkritja metodologije ter postopka bonitetnega ocenjevanja v zvezi z državnim dolgom⁽³⁸⁾. Predlagana uredba uvaja posebno ureditev glede pogostosti revidiranja in postopka izdaje bonitetnih ocen držav. ECB pozdravlja te predlagane spremembe, zlasti predlog, da morajo bonitetne agencije pogosteje revidirati bonitetne ocene držav. Medtem ko bi se morale bonitetne ocene objavljati šele po zaključku trgovanja na mestih trgovanja v Uniji in najmanj eno uro pred njihovim odprtjem, pa ECB meni, da bi lahko biti sprejete druge pobude za zmanjšanje morebitnih procikličnih učinkov, ki so posledica sprememb bonitetnih ocen. ECB priporoča, da se raziščejo možnosti za zmanjšanje volatilnosti, ki jo povzroči časovni nastop sprememb bonitetnih ocen, predvsem kadar se izdajateljeve bonitetne ocene budno spremljajo in je izdajatelj blizu temu, da izgubi svoj naložbeni razred, in tudi kadar se predvideva znižanje bonitetne ocene za več stopenj. V teh situacijah bi bilo treba dodatno raziskati predloge za takšen način pogostejšega poročanja trgu, ki bi izravnal učinke naglega pada.

Poleg tega ECB opaža, da predlagana uredba določa, da bonitetne agencije vsako izdano bonitetno oceno države ali povezane obete glede bonitetne ocene pospremi s podrobnim raziskovalnim poročilom, ki pojasnjuje vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti ter vse druge elemente, ki so bili upoštevani pri določanju te bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene⁽³⁹⁾. V tej zvezi bi bilo morebiti primerno, da se nekatere od teh zahtev razširijo na druge vrste ocenjevanja, zlasti zahteve po podrobnih informacijah o kvantitativnih in kakovostnih predpostavkah, ki upravičujejo razloge za spremembo bonitetne ocene, in njihovi relativni teži.

Neodvisnost bonitetnih agencij

- 3.2 ECB podpira predloge Komisije, ki obravnavajo vprašanja v zvezi z neodvisnostjo bonitetnih agencij. Ker pa bi sedanji model financiranja bonitetnih ocen „izdajatelj plača“ lahko bil vir nasprotja interesov

⁽³³⁾ Člen 1(14) predlagane uredbe, novi člen 11a.

⁽³⁴⁾ Člena 1(14) in 1(18) predlagane uredbe, nova člena 11a(1) in 21(4a).

⁽³⁵⁾ Glej člena 131 in 265 predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV in revidirane smernice Odbora evropskih bančnih nadzornikov za priznavanje zunanjih bonitetnih institucij, 30. november 2010, del 3, dostopno na spletni strani EBA na naslovu: <http://www.eba.europa.eu>

⁽³⁶⁾ Glej predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/71/ES in Direktive 2009/138/ES glede pristojnosti Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge, kompromis predsedstva z dne 21. septembra 2011, dostopen na spletni strani Sveta na naslovu: <http://register.consilium.europa.eu>

⁽³⁷⁾ Glej Mnenje CON/2011/42, odstavek 6.4.

⁽³⁸⁾ Glej odziv Eurosistema, odstavek 2.1.

⁽³⁹⁾ Priloga I, točka 6 predlagane uredbe.

in bi torej lahko izkrivljala bonitetne ocene⁽⁴⁰⁾, so utemeljene daljnosežnejše rešitve z alternativnimi odškodninskimi modeli. ECB zato pozdravlja, da Komisija neprekinjeno spremlja ustreznost modelov plačevanja bonitetnih agencij, in z zanimanjem pričakuje poročilo o tem, ki bo Evropskemu parlamentu in Svetu predloženo do konca leta 2012, tudi ob upoštevanju dela v drugih jurisdikcijah, vključno z Združenimi državami Amerike⁽⁴¹⁾.

- 3.3 Čeprav ECB podpira predloge o strožjih pravilih glede lastniške strukture bonitetnih agencij⁽⁴²⁾, priporoča, da Komisija preveri predlagani prag 5 %⁽⁴³⁾, da bi se zagotovila njegova učinkovitost.

Načela rotacije

- 3.4 Kljub temu, da ECB podpira namero Komisije v zvezi z uvedbo pravila rotacije, tj. glede tega, da lahko dolgotrajna razmerja z istimi ocenjevanimi subjekti ogrozijo neodvisnost bonitetnih ocen, je treba dodatno oceniti morebitne neželene posledice⁽⁴⁴⁾. Prvič, čeprav naj bi pravilo rotacije preprečevalo nasprotja interesov, ki izvirajo iz modela izdajatelj plača, se je treba izogniti temu, da bi rotacija bonitetnih agencij negativno vplivala na kakovost bonitetnih ocen, zlasti zato, ker lahko obstaja tveganje, da bi novi udeleženci tekmovali tako, da bi ponujali napihnjene bonitetne ocene ali nižali cene. Drugič, zaradi pravila rotacije se baze podatkov ne bi smele prekinjati, kajti to bi ustvarilo probleme pri vrednotenju modelov bonitetnega ocenjevanja. Tretjič, da bi bila ta določba učinkovita, je treba zagotoviti obstoj zadostne izbire bonitetnih agencij, ki izpolnjujejo vse minimalne zahteve, še posebej glede izdajanja posebnih bonitetnih ocen, kot so bonitetne ocene o strukturiranih finančnih produktih. Glede na to je utemeljeno, da se v zvezi z določitvijo točnega števila let, po preteku katerih naj bi nastopila rotacija, opravi dodatna analiza. Nazadnje pa bi bilo v tej zvezi treba upoštevati tudi povezavo s pričakovano oceno modela izdajatelj plača⁽⁴⁵⁾.

Metodologije

- 3.5 ECB podpira predlagane naloge, ki se dodeljujejo ESMA v zvezi s skladnostjo novih ali spremenjenih metodologij bonitetnih agencij⁽⁴⁶⁾. ECB priporoča, da se pojasni, da je vloga ESMA omejena na preverjanje skladnosti metodologij z veljavnimi pravili. Poleg tega bi bilo utemeljeno, da se določita upošteveni postopek in časovni okvir, s čimer bi se zagotovilo, da preverjanje s strani ESMA bonitetnim agencijam ne bo preprečilo izdajanja novih bonitetnih ocen. ECB prav tako pozdravlja predlog zahteve po zagotavljanju več in lahko razumljivih navodil v zvezi z metodologijami in osnovnimi predpostavkami, ki so podlaga ocen vseh razredov finančnega premoženja. Na koncu ECB pozdravlja uvedbo javnega posvetovanja o nameranih spremembah metodologij, modelov ali ključnih predpostavk bonitetnega ocenjevanja.

Pravila o strukturiranih finančnih instrumentih

- 3.6 ECB pozdravlja predlog za izboljšanje preglednosti glede strukturiranih finančnih instrumentov⁽⁴⁷⁾. ECB zlasti podpira predlagano zahtevo po razkritju podrobnih informacij o strukturiranih finančnih instrumentih⁽⁴⁸⁾, in sicer preko centralizirane spletne strani⁽⁴⁹⁾, ter zahtevo po dveh bonitetnih ocenah za strukturirane finančne instrumente⁽⁵⁰⁾. ECB bi o teh vidikih želela poudariti naslednje.
- 3.7 Prvič, da bi se zagotovila medsektorska skladnost in izognilo podvajanje pravil, bi bilo treba pojasniti razmerje med zahtevami po razkritju za izdajatelje, originatorje in sponzorje strukturiranih finančnih produktov v predlagani uredbi in podobnimi zahtevami po razkritju za listinjenje v posebnih sektorjih⁽⁵¹⁾.

⁽⁴⁰⁾ Glej odziv Eurosistema, odstavek 5.

⁽⁴¹⁾ Glej člen 1(24) predlagane uredbe, člen 39(1).

⁽⁴²⁾ Glej člen 1(8) predlagane uredbe, člen 6a.

⁽⁴³⁾ Glej člen 1(8) predlagane uredbe, člen 6a (1)(a).

⁽⁴⁴⁾ Člen 1(8) predlagane uredbe, novi člen 6b.

⁽⁴⁵⁾ Člen 39(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

⁽⁴⁶⁾ Člen 1(10) in (19) predlagane uredbe.

⁽⁴⁷⁾ Člen 1(11) predlagane uredbe.

⁽⁴⁸⁾ Člen 1(11) predlagane uredbe, novi člen 8a(1).

⁽⁴⁹⁾ Člen 1(11) predlagane uredbe, novi člen 8a(4).

⁽⁵⁰⁾ Člen 1(11) predlagane uredbe, novi člen 8b.

⁽⁵¹⁾ Glej na primer člen 122a Direktive 2006/48/ES, člen 17 Direktive 2011/61/EU, člen 50a Direktive 2009/65/ES in člen 135 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- 3.8 Drugič, pobuda Eurosistema za razkritje informacij na ravni posameznih posojil iz listinjenih vrednostnih papirjev vzpostavlja posebne zahteve po informacijah za vsa posamezna posojila, na podlagi katerih so izdani listinjeni vrednostni papirji, ki so sprejeti kot zavarovanje v kreditnih operacijah Eurosistema. Namen je izboljšati preglednost in udeležencem na trgu omogočiti pravočasen dostop do informacij o osnovnih posojilih ter njihovi uspešnosti v standardizirani obliki. V zvezi s tem bi ECB ugotovila, da obstajajo možne sinergije, ki naj jih ESMA zasleduje, ko bo pripravljala vsebino in obliko za sporočanje informacij o strukturiranih finančnih produktih ⁽⁵²⁾.
- 3.9 Tretjič, ECB pozdravlja pobude, ki prispevajo k izboljšanju zahtev po preglednosti na trgih strukturiranih finančnih instrumentov in kritih obveznic ter k uskladitvi zahtev po razkritju na tem področju. V tem okviru ECB podpira predlog Komisije, da do 1. julija 2015 oceni potrebo po razširitvi obsega poročanja, med drugim na krite obveznice ⁽⁵³⁾. ECB ugotavlja tudi, da se pobude v zvezi s preglednostjo na trgu kritih obveznic pojavljajo tudi v drugih aktualnih zakonodajnih predlogih, na primer v predlagani uredbi o kapitalskih zahtevah IV ⁽⁵⁴⁾. Zato je pomembno, da se med temi različnimi pobudami zagotovi skladnost. Ker predlagana uredba ureja predvsem dejavnosti bonitetnih agencij, bi bilo treba v zgoraj omenjene pobude glede preglednosti in razkritju za krite obveznice vključiti oceno, s katero bi se določilo primerno zakonodajno sredstvo Unije za uvedbo teh ukrepov, tj. na primer v okviru predlagane uredbe in/ali z drugo relevantno sektorsko zakonodajo Unije o finančnih storitvah.

Kadar ECB priporoča, da se predlagana uredba spremeni, so konkretni predlogi sprememb besedila s pripadajočimi pojasnili navedeni v Prilogi I.

V Frankfurtu na Majni, 2. aprila 2012

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽⁵²⁾ Člen 1(11) predlagane uredbe, novi člen 8a(3).

⁽⁵³⁾ Člen 1(24) predlagane uredbe, novi člen 39(4).

⁽⁵⁴⁾ Člen 478 predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV, kompromis predsedstva z dne 1. marca 2012, dostopen na spletni strani Sveta na naslovu: <http://register.consilium.europa.eu>

PRILOGA I

Predlagane spremembe besedila predlagane uredbe

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
-----------------------------------	---

Sprememba 1

Uvodna izjava 3a predlagane uredbe (novo)

Ni besedila.	„(3a) Načela FSB o zmanjševanju zanašanja na ocene bonitetnih agencij določajo, da morajo organi za standardizacijo oceniti sklicevanja na ocene bonitetnih agencij v standardih, zakonih in drugih predpisih ter jih, kjer je to mogoče, odstraniti ali nadomestiti z ustreznimi alternativnimi standardi kreditne sposobnosti. Ta pristop bi bilo treba spodbujati tudi na ravni Unije. Javni organi bi morali skrbno upoštevati potrebo po izogibanju prevelikemu in sistematičnemu zanašanju na bonitetne ocene s strani pristojnih organov in udeležencev na finančnem trgu in bi morali primerno prispevati k temu cilju.“
--------------	--

Pojasnilo

Predlagana sprememba odraža načelo Odbora za finančno stabilnost (FSB) o zmanjševanju zanašanja na ocene bonitetnih agencij in predlaga, da vsi pristojni javni organi Unije in nacionalni javni organi prispevajo k temu cilju (glej tudi spremembi 4 in 5).

Sprememba 2

Uvodna izjava 21a predlagane uredbe (novo)

Ni besedila.	„(21a) Z začetkom veljavnosti Uredbe (EU) št. xx/201x Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx xxx 201x ⁽²⁾ o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja bodo bonitetne agencije, ki so registrirane ali certificirane v skladu s to uredbo, in centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz te uredbe, za regulativne namene samodejno priznane kot ECAI.“
--------------	---

Pojasnilo

Glede medsebojnega vplivanja med Uredbo (ES) št. 1060/2009 in ureditvijo priznavanja zunanjih bonitetnih institucij (ECAI) po Direktivi 2006/48/ES je ECB že opozorila, da bi se bilo treba izogniti podvajanju postopkov in dragim prekrivajočim se zahtevam ⁽³⁾. Uvodna izjava 44 Uredbe (ES) št. 1060/2009 izpostavlja, da ta uredba ne bi smela nadomestiti postopka priznavanja ECAI po Direktivi 2006/48/ES. Toda, ker predlagana uredba o kapitalskih zahtevah IV kot ECAI opredeljuje vse bonitetne agencije, ki so bile registrirane ali certificirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009, ali centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz Uredbe (ES) št. 1060/2009, ECB priporoča, da se že v novi uvodni izjavi omeni, da bo zgornji postopek priznavanja z začetkom veljavnosti predlagane uredbe o kapitalskih zahtevah IV postal odveč. Ko bo predlagana uredba o kapitalskih zahtevah IV veljala, bo glede na navedeno treba spremeniti člen 2(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Sprememba 3

Člen 1(2a) predlagane uredbe (novo)
Sprememba člena 2(4) Uredbe (ES) št. 1060/2009

Ni besedila.	„4. Da bi zagotovili enotno uporabo točke (d) odstavka 2, lahko Komisija na podlagi zahteve države članice in po posvetovanju z ECB in ESMA v skladu z regulativnim
--------------	--

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB (1)
	<p>postopkom iz člena 38(3) in v skladu z merili, določenimi v točki (d) odstavka 2 tega člena, sprejme odločitev, da centralna banka spada na področje uporabe navedene točke in se zato za njene bonitetne ocene ta uredba ne uporablja, ter o tem obvesti ESMA.</p> <p>Komisija ESMA na svoji spletni strani objavi seznam centralnih bank, ki spadajo na področje uporabe točke (d) odstavka 2 tega člena.“</p>

Pojasnilo

Pri ocenjevanju bonitetnih standardov primernega finančnega premoženja Eurosistem upošteva bonitetne ocene, pridobljene iz različnih virov, vključno z internimi bonitetnimi sistemi, ki jih upravljajo nekatere nacionalne centralne banke (NCB). Za te sisteme Eurosistem že uporablja poglobljeni postopek potrditve in postopek celovitega spremljanja zanesljivosti. Glede bonitetnih ocen, ki jih izdajo NCB, bi ECB zato, da se izkoristijo njeni strokovno znanje in izkušnje na tem področju, priporočila, da se Komisija posvetuje z ECB in ESMA, preden odloči o izvzetju.

V skladu s členom 18(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009 ESMA na svoji spletni strani objavi seznam bonitetnih agencij, ki so registrirane v skladu s to uredbo. Predlaga se, da ESMA na svoji spletni strani objavi tudi seznam izvzetih centralnih bank.

Sprememba 4

Člen 1(6) predlagane uredbe
Sprememba predlaganega člena 5a Uredbe (ES) št. 1060/2009

„Člen 5a	„Člen 5a
Preveliko zanašanje finančnih institucij na bonitetne ocene	Preveliko zanašanje finančnih institucij na bonitetne ocene
<p>Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice, institucije za poklicna pokojninska zavarovanja, družbe za upravljanje in investicijske družbe, upravitelji alternativnih investicijskih skladov in centralne nasprotne stranke, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. xx/201x Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx. xxx 201x o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov⁹, pripravljajo lastne ocene kreditnega tveganja in se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali kreditne kakovosti finančnega instrumenta ne zanašajo izključno ali sistematično na bonitetne ocene. Organi, pristojni za nadzor teh podjetij, so dolžni podrobno preverjati ustreznost postopkov podjetij za ocenjevanje kreditnega tveganja.“</p>	<p>Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice, institucije za poklicna pokojninska zavarovanja, družbe za upravljanje in investicijske družbe, upravitelji alternativnih investicijskih skladov in centralne nasprotne stranke, kot so opredeljene v Uredbi (EU) št. xx/201x Evropskega parlamenta in Sveta z dne xx. xxx 201x o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov⁹, pripravijo in uporabljajo ustrezne notranje postopke in metodologije, ki jim omogočajo, da pripravljajo lastne ocene kreditnega tveganja v skladu s posebnimi sektorski pravili, ki veljajo zanje, in se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali kreditne kakovosti finančnega instrumenta ne zanašajo izključno ali sistematično na bonitetne ocene. Organi, pristojni za nadzor teh podjetij, so ob upoštevanju narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti podjetja dolžni podrobno preverjati ustreznost postopkov podjetij za ocenjevanje kreditnega tveganja.“</p>

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 1.1 in 1.2 tega mnenja.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Spremembe, ki jih predlaga ECB (1)

Sprememba 5

Člen 1(6) predlagane uredbe
Sprememba predlaganega člena 5b Uredbe (ES) št. 1060/2009

„Člen 5b	„Člen 5b
<p>Zanašanje evropskih nadzornih organov in Evropskega odbora za sistemska tveganja na bonitetne ocene</p> <p>Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnice), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), in ESMA se v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje pristojnih organov ali udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene. EBA, EIOPA in ESMA so v skladu s tem dolžni najpozneje do 31. decembra 2013 pregledati obstoječe smernice in priporočila ter, kjer je primerno, odstraniti iz njih vsa sklicevanja na bonitetne ocene.</p> <p>Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (***), se v svojih opozorilih in priporočilih ne sme sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje na bonitetne ocene.“</p>	<p>Zanašanje evropskih nadzornih organov in Evropskega odbora za sistemska tveganja na bonitetne ocene</p> <p>Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*) (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnice), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), in ESMA se v svojih smernicah, priporočilih in osnutkih tehničnih standardov ne smejo sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje pristojnih organov ali udeležencev na finančnih trgih na bonitetne ocene. EBA, EIOPA in ESMA so v skladu s tem dolžni najpozneje do 31. decembra 2013 pregledati obstoječe smernice in priporočila ter, kjer je primerno, odstraniti iz njih vsa sklicevanja na bonitetne ocene.</p> <p>Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (***), se v svojih opozorilih in priporočilih ne sme sklicevati na bonitetne ocene, kadar bi takšno sklicevanje lahko sprožilo sistematično zanašanje na bonitetne ocene.“</p>

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 1.3 do 1.8 tega mnenja.

Sprememba 6

Člen 1(14) predlagane uredbe
Sprememba predlaganega člena 11a Uredbe (ES) št. 1060/2009

„Člen 11a	„Člen 11a
<p>Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja</p> <p>1. Vsaka registrirana in certificirana bonitetna agencija ob izdaji bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene ESMA predloži informacije o ocenjevanju, vključno z oceno in obeti glede ocenjevanega instrumenta, informacijami o vrsti ocenjevanja, vrsti izvedbe ocene ter datumu in uri objave. Predložena ocena mora temeljiti na usklajeni ocenjevalni lestvici iz točke (a) člena 21(4a).</p> <p>2. ESMA vzpostavi Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja, ki bo vključeval vse bonitetne ocene,</p>	<p>Evropska indeks platforma bonitetnega ocenjevanja</p> <p>1. Vsaka registrirana in certificirana bonitetna agencija ob izdaji bonitetne ocene ali obetov glede bonitetne ocene ESMA predloži informacije o ocenjevanju, vključno z oceno in obeti glede ocenjevanega instrumenta, informacijami o vrsti ocenjevanja, vrsti izvedbe ocene ter datumu in uri objave. Predložena ocena mora temeljiti na usklajeni ocenjevalni lestvici iz točke (a) člena 21(4a).</p> <p>2. ESMA vzpostavi Evropsko indeks platformo bonitetnega ocenjevanja, ki bo vključevala vse bonitetne ocene,</p>

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Spremembe, ki jih predlaga ECB ⁽¹⁾
predložene ESMA v skladu z odstavkom 1, in zbirni indeks bonitetnih ocen za vsak ocenjeni dolžniški instrument. Indeks in posamezne bonitetne ocene se objavijo na spletišču ESMA.“	predložene ESMA v skladu z odstavkom 1, in zbirni indeks bonitetnih ocen za vsak ocenjeni dolžniški instrument. Indeks in Posamezne bonitetne ocene se objavijo na spletišču ESMA.“

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 2.3 do 2.5 tega mnenja. Naslov člena se spremeni temu ustrezno.

Sprememba 7

Člen 1(18)(b) predlagane uredbe
Sprememba predlaganega člena 21(4a) Uredbe (ES) št. 1060/2009

„4a. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:	„4a. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov s podrobno opredelitvijo:
(a) usklajene standardne ocenjevalne lestvice, ki jo morajo registrirane in certificirane bonitetne agencije uporabljati v skladu s členom 11a in ki bo temeljila na meritveni lestvici za merjenje kreditnega tveganja in številu bonitetnih kategorij ter mejnih vrednostih posamezne bonitetne kategorije;	(a) usklajene standardne ocenjevalne lestvice, ki jo morajo registrirane in certificirane bonitetne agencije uporabljati v skladu s členom 11a in ki bo temeljila na meritveni lestvici za merjenje kreditnega tveganja in številu bonitetnih kategorij ter mejnih vrednostih posamezne bonitetne kategorije;
[...]“	[...]“

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 2.3 do 2.5 tega mnenja.

Sprememba 8

Člen 1(18)(ba) predlagane uredbe (novo)
Člen 21(4b) Uredbe (ES) št. 1060/2009 (novo)

Ni besedila.	„4b. ESMA do 31. decembra 2015 v sodelovanju z EBA, EIOPA in ECB preveri izvedljivost vzpostavitve usklajene ocenjevalne lestvice za bonitetne ocene, ki jih izdajo registrirane in certificirane bonitetne agencije, ter poroča Komisiji.“
--------------	---

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 2.3 do 2.5 tega mnenja.

Sprememba 9

Člen 1(24)(c) predlagane uredbe (novo)
Člen 39(5) Uredbe (ES) št. 1060/2009 (novo)

Ni besedila.	„5. ESMA, EBA in EIOPA do 31. decembra 2014 poročajo Komisiji o uporabi ukrepov, sprejetih za zmanjševanje prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene, in ocenijo možnosti za morebitne alternativne ali dopolnilne rešitve k obstoječim modelom. ECB in Evropski odbor za sistemska tveganja, kar zadeva vidike makrobonitetnega in sistemskega tveganja, prispevata k temu poročilu.“
--------------	---

Pojasnilo

Utemeljitev predlagane spremembe je podana v odstavkih 2.3 do 2.5 tega mnenja.

⁽¹⁾ Krepki tisk v besedilu členov označuje, kje Evropska centralna banka (ECB) predlaga vstavev novega besedila. Prečrtani tisk v besedilu členov označuje, kje ECB predlaga črtanje besedila.

⁽²⁾ UL L ..., str.

⁽³⁾ Odstavek 8 Mnenja CON/2009/38.

PRILOGA II

BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA

1. ECB neposredno zadevajo storitve, ki jih bonitetne agencije opravljajo v okviru nalog in obveznosti Eurosistema, zlasti v zvezi z vodenjem operacij denarne politike. Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah⁽¹⁾ Eurosistem in nacionalne centralne banke (NCB) držav članic, katerih valuta ni euro, opredelijo postopke, pravila in merila, ki so potrebni, da se zagotovi izpolnjevanje zahteve glede visokih bonitetnih standardov za finančno premoženje, primerno za operacije denarne politike, in določijo, kakor je to primerno, pogoje za uporabo bonitetnih ocen pri centralnobančnih operacijah⁽²⁾.
2. Bonitetni okvir Eurosistema (ECAE) upošteva bonitetne ocene enega od štirih virov: zunanje bonitetne institucije (ECAI); interni bonitetni sistemi (ICAS) nacionalnih centralnih bank; interni bonitetni sistemi nasprotnih strank; ali bonitetna orodja zunanjih ponudnikov. Za te sisteme in orodja se uporabljajo splošna merila sprejemljivosti, ki jih dopolnjuje večletni postopek celovitega spremljanja zanesljivosti, kot to določa pravni okvir Eurosistema o instrumentih in postopkih denarne politike⁽³⁾. Poleg tega Eurosistem upošteva tudi institucionalna merila in posebnosti, ki imetnikom instrumentov zagotavljajo podobno zaščito, kot so npr. garancije. Spremljanje zanesljivosti bonitetnega okvira Eurosistema obsega letno *naknadno* primerjavo med dejansko stopnjo neplačila vseh primernih dolžnikov, tj. statični nabor, in Eurosistemovim pragom kreditne kvalitete, ki ga določa referenčna vrednost „verjetnost neplačila“⁽⁴⁾, ter določa najvišjo raven kreditnega tveganja, ki ga je Eurosistem pripravljen prevzeti v svojih standardnih operacijah denarne politike. Cilj spremljanja zanesljivosti je zagotoviti, da so rezultati bonitetnega ocenjevanja med različnimi sistemi in viri primerljivi. Eurosistem pa obenem zadevne ocene še presoja in si pridržuje pravico, da na podlagi katerih koli informacij o kreditni kvaliteti finančnega premoženja, ki jih šteje za relevantne, uporabo finančnega premoženja zavrne ali omeji.
3. V okviru ukrepov, ki so bili najavljeni decembra 2011 za spodbujanje bančnega posojanja in aktivnosti denarnega trga⁽⁵⁾, je Svet ECB pojasnil, da bi se morala bančna posojila šteti kot primerna na širši podlagi. Poleg tega je Svet ECB pozdravil širšo uporabo bančnih posojil kot zavarovanja v kreditnih operacijah Eurosistema na podlagi usklajenih meril in najavil, da Eurosistem krepi svoje zmogljivosti za interno bonitetno ocenjevanje. Svet ECB prav tako spodbuja morebitne zunanje ponudnike bonitetnega ocenjevanja, tj. bonitetne agencije in ponudnike bonitetnih orodij, ter komercialne banke, ki uporabljajo interni bonitetni sistem, da zaprosijo za vključitev v bonitetni okvir Eurosistema⁽⁶⁾. Nadalje, ECB in zlasti NCB Eurosistema (glede na to, da so informacije o nasprotnih strankah pri bančnih posojilih dostopne na nacionalni ravni) morajo imeti vzpostavljene ustrezne interne bonitetne sisteme. Zaradi tega bodo morale NCB Eurosistema okrepiti svoje zmogljivosti za ocenjevanje posojil, ki jih bonitetne agencije ne ocenijo. Trenutno so interni bonitetni sistemi vzpostavljeni pri štirih NCB⁽⁷⁾. Za te sisteme Eurosistem že uporablja poglobljeni postopek potrditve in postopek celovitega spremljanja zanesljivosti.
4. Glede bonitetnih ocen držav je Eurosistem dokazal, da je neodvisen od bonitetnih agencij, in je sam presodil kreditno kvaliteto državnih obveznic z vidika njihove primernosti kot zavarovanja za likvidnostne operacije Eurosistema, in sicer tako, da je sklenil, da se za države članice euroobmočja, ki so vključene v program gospodarske in finančne prilagoditve, dogovorjen z Evropsko unijo, Mednarodnim denarnim skladom in ECB, to je za Grčijo⁽⁸⁾, Irsko⁽⁹⁾ in Portugalsko⁽¹⁰⁾, začasno prenehajo uporabljati zahteve glede bonitetnih ocen, sklenil pa je tudi, da se takšno začasno prenehanje uporabe odpravi, ko je bilo ugotovljeno, da odločitev Grčije, da imetnikom obveznic ponudi izmenjavo dolga, negativno vpliva na kreditno kvaliteto njenih državnih obveznic⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ Glej Mnenje CON/2009/38 z dne 21. aprila 2009 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah, sprememba 1.

⁽³⁾ Smernica ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej oddelek 6.3.5 Priloge I k Smernici ECB/2011/14.

⁽⁵⁾ Glej sporočilo za javnost ECB z dne 8. decembra 2011, dostopno na spletni strani ECB na naslovu: <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁶⁾ Glej oddelek 6.3.4 Priloge I k Smernici ECB/2011/14.

⁽⁷⁾ Vir ICAS trenutno obsega štiri bonitetne sisteme, ki jih upravljajo centralne banke Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France in Oesterreichische Nationalbank (glej oddelek 6.3.4.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14).

⁽⁸⁾ Sklep ECB/2010/3 z dne 6. maja 2010 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči grška država (UL L 117, 11.5.2010, str. 102).

⁽⁹⁾ Sklep ECB/2011/4 z dne 31. marca 2011 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči irska država (UL L 94, 8.4.2011, str. 33).

⁽¹⁰⁾ Sklep ECB/2011/10 z dne 7. julija 2011 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči portugalska država (UL L 182, 12.7.2011, str. 31).

⁽¹¹⁾ Sklep ECB/2012/2 z dne 27. februarja 2012 o razveljavitvi Sklepa ECB/2010/3 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči grška država (UL L 59, 1.3.2012, str. 36).

5. Glede na navedeno Eurosistem ravna v skladu z načelom FSB, po katerem morajo centralne banke same presoјati finančni instrument, ki ga sprejmejo pri operacijah na trgu bodisi kot zavarovanje bodisi kot dokončni nakup, in po katerem se morajo centralnobančne politike izogibati sistematičnim pristopom, ki bi po nepotrebnem lahko pripeljali do nenadnih in velikih sprememb primernosti finančnih instrumentov in do take stopnje odbitkov, ki bi lahko povzročili učinke naglega pada⁽¹⁾. Kot je navedeno zgoraj, pa je Eurosistem obenem pripravljen, da neprekinjeno pregleduje postopke, pravila, metode, sisteme na splošno ter sredstva ECAF, ki jih uporabljajo viri internega bonitetnega ocenjevanja.
-

⁽¹⁾ Načela FSB, načelo III.1, *Central bank operations*.